

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Смолян, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Елисавета Ж. Шехова
като разгледа докладваното от Меденка М. Недкова Търговско дело № 20225400900006 по описа за 2022 година

Производството е по искове с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430ал.1 и 2 ТЗ.

ИЩЕЦЪТ "ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА" АД гр.С., ЕИК ****, представлявано от изпълнителните директори Н.Х.Б. и С.А.П., чрез пълномощниците му юрисконсулт Д.Г. и О.В.- Директор Дирекция „Проблемни активи“ и пълномощник на изпълнителните директори, е предявил срещу ответника К. М. Л., роден на 14.I.1983год., притежаващ международен паспорт тип Р 51 №****, издаден на 26.I.2007год. от МИД на Р.Ф. с адрес: Р., гр.М., ул.“П.“ к.1, дом ***, кв.16, четири обективно съединени иска- главен иск с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430 ал.1 ТЗ, с цена на иска 24 065.78евро, представляваща падежирала, но неизплатена главница по договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.III.2008год., акцесорен иск с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430ал.2 ТЗ, с цена на иска 4 085.72евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима на основание т.1.6 от договора за кредит, начислена за периода 17.III.2014год.- 25.VI.2018год., акцесорен иск, с цена на иска 21 493.84евро, представляваща обезщетение за забава за просрочени плащания /наказателна лихва/, дължима на основание т.1.6.2 от договора за кредит, начислена в периода

17.III.2014год.- 25.I.2022год. и иск за сумата 196.28евро, представляваща разносики за подновяване на вписана ипотека, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба-26.I.2022год. до окончателното и изплащане.

Ищецът твърди, че между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., ЕИК ***, /чийто универсален правопреемник е „ПИБ“ АД гр.С., ЕИК ****/, като кредитор и К. М. Л., роден на 14.I.1983год., гражданин на Р.Ф. като кредитополучател, бил сключен Договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.III.2008год, за сумата 48 000 евро, с краен срок за погасяване на дълга- 25.VI.2018год., като кредитът се издължава на 120 равни месечни анюитетни вноски, дължими на 15-то число от месеца, съгласно погасителен план- Приложение№1 към договора. Кредитът се отпуска за закупуване на недвижим имот- самостоятелен обект с идентификатор 67653.1.875.1.34, представляващ апартамент №18, със застроена площ 75.96кв.м. и застроена площ с общите части 90.66кв.м., състоящ се от: антре, баня и тоалетна, тоалетна, всекидневна с кухненски кът, две спални и тераса, находящ се на третия етаж в сграда с идентификатор 67653.1.875.1, която е с разгърната застроена площ 2 466.92кв.м., при съседни на апартамента: на същия етаж- самостоятелни обекти 035 и 033, под апартамента- самостоятелен обект 027, над апартамента- самостоятелен обект 041, ведно с 3.311% идеални части от правото на собственост на общите части на жилищната сграда, равняващи се на 14.70кв.м., и 0.857% идеални части от правото на строеж върху имота, в който е построена сградата, представляващ ПИ с идентификатор 67653.1.875 по КК на гр.Смолян, одобрена със заповед№РД-18-14/10.V.2005год. на изпълнителния директор на АГКК гр.С., който е с площ от 6 474кв.м., с предназначение- урбанизирана територия, и начин на трайно ползване- територии, заети от населени места, при съседни на имота: имот №1.38, имот №1.50, имот №1.644, имот №1.874, имот №1.908, който имот образува УПИ II-1055, находящ се в кв.23 по действащия устройствен план на местността „К.“ в землището на гр.Смолян и е идентичен с имот№1055 по картата на землището на местността „К.“, в землището на гр.Смолян. Съгласно т.6 от договора, дългът по кредита се олихвява по следния начин и при следните условия: т.6.1- главницата по кредита се олихвява с фиксиран годишен лихвен процент в размер на 7.65% за първата година от срока по кредита, а съгласно т.6.1.1- за останалия период

непогасената част от главницата по кредита се олихвява с плаващ лихвен процент в размер на 6 месечен Юробор плюс фиксирана надбавка от 3.52 пункта, но не по-малко от 7.65%, като действащият към датата на сключване на договора Юробор е 4.90%. Съгласно т.6.2 от договора, в случай на просрочие при погасяване на главницата се заплаща наказателна лихва в размер на договорения лихвен процент за редовна главница плюс наказателна надбавка от 10%, която се начислява върху просрочената част от главницата за времето на просрочието и/или при предсрочна изискуемост на кредита.

Ищецът твърди, че усвоеният кредит е погасяван по главница на дати и със суми, подробно посочени в таблица към исковата молба. В таблица посочва и погасяването на лихви по дати и със съответните суми. Твърди, че кредитът е в просрочие, считано от 17.ІІІ.2014год., или общо 2 872дни. По кредита са просрочени 49 вноски за главница, в общ размер на 24 065.78евро и 49 вноски за лихви, общо в размер на 4 085.72евро. Тези задължения не са погасени и към настоящия момент, поради което за ищеца „ПИБ“ АД гр.С. е налице правен интерес от предявяване на настоящия осъдителен иск, с който претендира ответника К. М. Л. да бъде осъден да му заплати всички просрочени, дължими, изискуеми, неизплатени и непогасени по давност задължения, произтичащи от Договор за предоставяне на ипотечен банков кредит №313-240/25.ІІІ.2008год., които към датата на предявяване на иска са в размер, както следва: 24 065.78 евро падежирала главница, 4 085.72евро непогасена договорна лихва, начислена за периода 17.ІІІ.2014год. до 25.ІІІ.2018год., дължима на основание т.1.6 от договора, 21 493.84 евро обезщетение за забава на просрочени задължения /наказателна лихва/, начислена за периода 17.ІІІ.2014год. до 25.І.2022год., дължима на основание т.1.6.2 от договора и 196.28евро разноски във връзка с подновяване на ипотека, или общо задължения в размер на 49 841.62евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба- 26.І.2022год., като му присъди и разноските по делото, съгласно представения списък по чл.80 ГПК..

ОТВЕТНИКЪТ К. М. ЛОМАКИН, гражданин на Р.Ф. роден на 14.І.1983год., притежаващ паспорт тип Р 51 №****, издаден на 26.І.2007год. от МИД на Р., с адрес: Р., гр.М., ул.“П.“ ***, корпус 1, ап.16, чрез назначения особен представител адв. Б.П., в законоустановения срок по

чл.367ал.1 ГПК подава писмен отговор вх. №2278/23.VI.2022год. на исковата молба.

На първо място- особеният представител на ответника прави възражение за неподведомственост на правния спор на съда, поради наличие на арбитражна клауза, ето защо моли делото да бъде прекратено на основание чл.19ал.1 ГПК във връзка с чл.8ал.1 от ЗМТА. Видно от съдържанието на приложения с исковата молба договор за предоставяне на банков ипотечен кредит за покупка на недвижим имот, сключен на 25.III.2008год., в Раздел VIII- Допълнителни клаузи, т.27 страните са уговорили арбитражна клауза със следното съдържание: „Възникналите спорове по повод изпълнението и тълкуването на настоящия договор ще се решават от страните чрез преговори, а ако това е невъзможно, ще се уреждат от изключителен, окончателен и обвързващ арбитраж на АС на БТПП. Мястото на арбитраж ще бъде в С. и езикът български“. В случая, според особения представител на ответника, е налице имуществен спор между страните по делото, поради неизпълнение на задължението за плащане от страна на ответника по договор за ипотечен кредит, като не е налице нито едно от изключенията, предвидени в чл.19ал.1 от ГПК. Ето защо моли съда да приеме, че е налице валидна арбитражна клауза, уговорена между страните в чл.27 от Раздел VIII, Допълнителни клаузи в договора от 25.III.2008год., като арбитражният съд е индивидуализиран и това е АС на БТПП в гр.С..

Ако съдът не уважи направеното възражение за неподведомственост на делото на съдилищата, поради уговорена валидна арбитражна клауза в процесния договор, то особеният представител на ответника оспорва предявените искове, като неоснователни и недоказани и моли съдът да ги отхвърли като такива. Прави възражение за погасяване на част от заявените искови претенции по давност, като подробни съображения ще изложи, след като ищецът представи всички необходими доказателства по делото. Прави възражение, че договорът за банков ипотечен кредит, сключен между страните на 25.III.2008год., съдържа неравноправни клаузи по изпълнението на договора, в частта относно начина на формиране на възнаградителната и наказателната лихви при изплащане на анюитетните вноски, поради което и на основание чл.146ал.1 ЗЗП същите са нищожни.

Тъй като в хода на съдебното дирене се установи, че

банката- ищец е отпуснала на ответника К. Л. два кредита по една и съща разплащателна сметка- процесния кредит по договор №313-240/25.ІІІ.2008год. за закупуване на апартамент в жилищна сграда, построена в местността „К.“, землището на гр.Смолян и по договор №313-779/2.Х.2008год. за закупуване на апартамент в жилищна сграда, построена в гр.П., особеният представител на ответника счита, че процесният кредит по първия договор е изцяло погасен от кредитополучателя, поради което предявените искове следва да се отхвърлят изцяло, като неоснователни и недоказани, като ответникът следва да носи отговорност за неизплатени задължения по втория кредит. Ако съдът не уважи това искане, то особеният представител на ответника моли съда да уважи предявения иск съгласно заключението по т.6 на ССчЕ. В останалата част предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан, тъй като банката не е представила нито един документ, за да обоснове претенцията си в тези части.

С определение №96/25.VІІІ.2022год. по т.д. №6/2022год. Смолянският окръжен съд е отхвърлил като неоснователно възражението на ответника К. М. Ломакин, направено чрез особения му представител адв. Б.П., за неподведомственост на правния спор по настоящето дело, поради наличие на арбитражна клауза. Определението е влязло в сила на 26.ІХ.2022год., като необжалвано в законоустановения срок.

Смолянският окръжен съд като взе предвид изложеното в исковата молба от ищеца и неговият пълномощник юрисконсулт Соня Парунева, становището на ответника чрез особения му представител адв. Б.П., обсъди събраните по делото писмени доказателства и заключението на ССчЕ, в тяхната съвкупност и поотделно, на основание чл.235 ГПК, направи следните фактически и правни изводи:

Безспорно се установи по делото, а и ответника признава този факт, че на 25.ІІІ.2008год. е сключен договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240, между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., ЕИК ***, като кредитор /чийто универсален правоприменик е „Първа инвестиционна банка“ АД гр.С., ЕИК ****/ и К. М. Л., гражданин на Р.Ф. роден на 14.І.1983год., притежаващ паспорт тип Р 51 №****, издаден на 26.І.2007год. от МИД на Р., с адрес: Р., гр.М., ул.“П.“ дом ***, корпус 1, ап.16, като кредитополучател, с предмет- ипотечен кредит в размер на 48

000евро, предоставен с цел- покупка на недвижим имот- апартамент№18, представляващ самостоятелен обект с идентификационен 67653.1.875.1.34, находящ се в гр.Смолян, ЕКАТТЕ 67653, по кадастралната карта на гр.Смолян, одобрена със заповед №РД-18-14/10.V.2005год. на изпълнителния директор на АГКК гр.С., който се намира на третия етаж в сграда с идентификатор 67653.1.875.1,построена в поземлен имот №1.875, с предназначение жилище, апартамент, със съседни обекти: на същия етаж- 035 и 033, под обекта- 027, над обекта- 041, със застроена площ от 75.96кв.м., ведно с 14.70 кв.м. от общите части на сградата, която сграда е собственост на „Р.“ ООД гр.С.З.. Срокът за издължаване на кредита е 120 месеца, с краен срок на погасяване- 25.VI.2018год., съгласно чл.11 от договора. Кредитът се погасява с равни 120 месечни анюитетни вноски /главница и лихви/, съгласно погасителен план- Приложение№1, който е неразделна част от договора.

Съгласно чл.6 от договора, дългът по кредита се олихвява по следния начин и при следните условия: чл.6.1- за първата година от срока на кредита главницата по кредита се олихвява с фиксиран годишният лихвен процент /ГЛП/ в размер на 7.65%, а съгласно чл.6.1.1- след изтичане на срока по чл.6.1, непогасената част от главницата по кредита се олихвява с плаващ лихвен процент в размер на действащия 6 месечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка от 3.52 пункта. Действащият към датата на сключване на договора шестмесечен Юробор е 4.90%.

Съгласно чл.6.1.2 шестмесечния EURIBOR /Euro Imterbank Offered Fate/ е междубанковия предложен лихвен процент за шестмесечни депозити в евро за Еврозоната, публикуван на страницата на EURIBOR на Ройтерс. Банката актуализира шестмесечния EURIBOR на всеки 6 месеца, съответно на 15-то число на месец декември и на 15-то число на месец юни, като се вземат предвид изписаните стойности в 11.00часа /централно европейско време/ на шестмесечния EURIBOR на горепосочената страница на Ройтерс на тези дати до втория знак след десетичната запетая. Ако така посочените дати са неработни дни, актуализацията се извършва като се вземе предвид шестмесечния EURIBOR за първия следващ работен ден.

Съгласно чл.6.2 от договора, при нарушаване на сроковете за погасяване на главницата по кредита, върху просрочената част от главницата за времето на просрочието и/или при предсрочна изискуемост на кредита,

банката събира от кредитополучателя наказателна лихва, включва договорената лихва по чл.6.1 /респ. чл.6.1.1/ и наказателна надбавка от 10 пункта, която се изчислява на годишна база.

Съгласно чл.6.3 от договора, олихвяването на кредита се извършва ежемесечно, на месечната дата на падежа, съгласно чл.11, като лихвата се събира служебно от банката от сметките на кредитополучателя, съгласно договореното в чл.21 от договора. При липса на средства по сметките към тази дата, банката отчита дължимата сума като просрочена лихва. Кредитополучателят дължи ежемесечно лихви и когато не се дължат вноски по главницата, съгласно чл.6.3 от договора. Лихвите са дължими до пълното погасяване на дълга по кредита, включително и след изтичане на крайния погасителен срок по договора, както и при събирането им по съдебен ред или друг начин на принудително събиране.

В чл.7 са договорени следните такси по кредита: 350лв. такса за проучване, платима при депозирание на молбата за кредит, комисионна за управление на кредита в размер на 1.50% върху размера на кредита, и др.

За обезпечаване на кредита, кредитополучателят К. Л. е учредил първа по ред законна ипотека върху закупения недвижим имот.

Ищецът представя като доказателства по делото: предварителен договор за покупко-продажба на апартамент№18, сключен на 11.ІІІ.2008год. между „Р.“ ООД гр.С.З., ЕИК ***, като продавач и К. М. Л., роден на 14.І.1983год., гражданин на Р.Ф. като купувач, както и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №195, том І, рег.№1573, н.д. №180/2008год. на нотариус Мирослава Кацарова, с рег.№166 по РНК, с който на 26.ІІІ.2008год. „Р.“ ООД гр.С.З., ЕИК *** продава на К. М. Л., гражданин на Р.Ф. роден на 14.І.1983год., следния недвижим имот: самостоятелен обект с идентификатор 67653.1.875.1.34, представляващ апартамент№18 със застроена площ 75.96кв.м., а заедно с общите части със застроена площ 90.66кв.м., състоящ се от: антре, баня и тоалетна, тоалетна, всекидневна с кухненски кът, две спални и тераса, при съседни на апартамента: на същия етаж- самостоятелни обекти 035 и 033, под апартамента- самостоятелен обект 027, над апартамента- самостоятелен обект 041, ведно с 3.311% идеални части от правото на собственост върху общите части на сградата, равняващи се на 14.70кв.м. и 0.857% идеални части от правото на строеж върху имот с

идентификатор 67653.1.875 по КК на гр.Смолян, одобрена със заповед № РД-18-14/10.V.2005год. на изпълнителния директор на АГКК гр.С., който е с площ 6 474кв.м., при съседни на имота: имот №1.38, имот №1.644, имот №1.908, имот №1.46, който имот образува УПИ II-1055, в кв.23 по действащия устройствен план на местността „К.“ в землището на гр.Смолян, който апартамент №18 се намира на третия етаж в жилищна сграда с идентификатор 67653.1.875.1, която е с разгърната застроена площ от 2 466.92кв.м. Имотът е закупен за 52 000евро, от които купувачът е заплатил предварително на продавача 4 000евро, а 48 000евро са заплатени с кредит от ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., съгласно договор за ипотечен банков кредит №313-240/25.III.2008год. по сметка на продавача „Р.“ ООД гр.С.З..

Представен е и погасителния план, представляващ Приложение №1 към договор за кредит №313-240/25.III.2008год., сключен между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С. и К. Л., от който е видно, че е отпуснат ипотечен кредит в размер на 48 000евро, за срок от 120 месеца, с дата на издължаване на първата вноска-15.IV.2008год., и дата на последната дължима вноска 15.III.2018год., като при годишен лихвен процент от 7.65%, кредитополучателят следва да заплати лихва в общ размер на 20 936.60евро, като окончателно изплати сумата 68 936.60евро. Погасителният план е надлежно подписан от кредитополучателя и кредитора и е неразделна част от договора за кредит.

Като доказателство по делото се представя надлежно извлечение от разплащателната сметка на кредитополучателя К. М. Л. с IBAN: BG39 CBUN 9195 1040 1565 02 в ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С.. При универсалния правопреемник „ПИБ“ АД гр.С. разплащателната сметка на К. М. Л. е с IBAN № 35FINV 9150 10UB 1565 02.

Безспорно се установи по делото, че по същата разплащателна сметка на К. М. Л., на 17.X.2008год. е отпуснат още един кредит в размер на 46 000евро, съгласно договор за предоставяне на банков ипотечен кредит за покупка на недвижим имот от чуждестранен гражданин №313-779/2.X.2008год., сключен между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., ЕИК ***, като кредитор и К. Л., като кредитополучател, с цел- закупуване на апартамент №321 със застроена площ от 48.34кв.м., ведно с 0.818% идеални части, равняващи се на 13.23кв.м. от общите части на сградата, който се

намира в жилищна сграда в гр.П.. Неразделна част от този договор е погасителен план- Приложение№1, като кредитът се издължава със 120 равни месечни анюитетни вноски, с краен срок 2.XII.2018год. Главницата по кредита се олихвява през първата година с фиксиран годишен лихвен процент от 8.15%, а след изтичане на този срок, непогасената част от главницата по кредита се олихвява с плаващ лихвен процент за редовен дълг, в размер на действащия шестмесечен EURIBOR плюс фиксирана надбавка в размер на 3 пункта, но не по-малко от 8.15%. Действащият към датата на сключване на този договор шестмесечен EURIBOR е в размер на 5.12%. Ищецът представя и справка за размера на задълженията по този договор, съгласно банковите счетоводни извлечения. Представя и пет броя платежни нареждания от 2017год., от които е видно какви суми е внасял К. Л. по процесната разплащателна сметка за погасяване на задълженията по двата договора за кредит.Ищецът представя и подробни извлечения от разплащателната сметка, както и от осчетоводяването на задълженията на К. Л. по двата договора за кредит, но не представя доказателства, въпреки указанията на съда, по каква методика банката е определяла каква част от направените от кредитополучателя вноски се осчетоводяват за погасяване на задължения /главница и лихви/ по договора за кредит№313-240/25.III.2008год. и каква част от вноските се осчетоводяват за погасяване на задължения /главница и лихви/ по договора за кредит№313-779/2.X.2008год., както и относно приложения лихвен процент при осчетоводяване на вноските по двата кредита.

Вещото лице по назначената ССчЕ Е. К. в заключението си твърди, че на 25.III.2008год. е сключен договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240, между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., като кредитор и кредитополучателя К. М. Л.. Договореният размер на кредита е 48 000евро, със срок на издължаване на кредита- 120 месеца. Договорен е годишен лихвен процент, начисляван върху редовна главница по кредита в размер на 7.65% за първата година, а за останалия период лихвения процент се формира като сбор от действащия шестмесечен EURIBOR плюс договорна надбавка 3.52%. При забавено плащане или при предсрочна изискуемост, кредитополучателят дължи наказателна лихва равна на договорения между страните лихвен процент плюс надбавка от 10%. Банката събира еднократна такса в размер на 350лв. при депозирание на молба за

кредит, такса за управление в размер на 1.5% върху размера на разрешения кредит, такси, свързани с подготовката за издаване на нотариален акт и за ипотека. Таксата при предоговаряне на условията на кредита е 1% върху остатъка от кредита. Вещото лице твърди, че сумата по кредита в размер на 48 000евро е преведена на 31.III.2008год. по банкова сметка с IBAN: BG39 CBUN 9195 1040 1565 02, с титуляр на сметката К. М. Л.. Кредитополучателят К. М. Л. е извършил плащане на погасителни вноски в общ размер на 87 545.93евро, от които 45 269.37евро се разпределят за погасяване на кредита по договор№313-240/25.III.2008год., и 42 276.56евро се разпределят за погасяване на кредита по договор№313-779/2.X.2008год., при условие, че с извършените плащания са погасявани задължения само по дължимите вноски, съгласно погасителните планове към двата договора за кредит. С разпределените погасителни вноски, съгласно погасителния план- Приложение№1 към договор за кредит№313-240/25.III.2008год. са погасени задължения до 76 вноски включително, с падеж 15.VII.2014год. и 486.28евро от 77 вноски с падеж 15.VIII.2014год. С разпределените погасителни вноски в размер на 45 269.37евро по договор за кредит№313-240/25.III.2008год. са погасени задължения, подробно посочени по дата и размер в приложение към заключението- Таблица 1, к.1, к.3 и к.6, с които са погасени задължения, както следва: 26 408.12евро главница /Таблица 1, к.3/, 17 737.12евро договорна лихва /Таблица 1, к.6/ и 1 124.13лева такси за отпускане на кредита. По договора за кредит има просрочие в плащането на погасителните вноски, но не може да се определи на кои дати, тъй като К. Л. не е извършвал погасителните вноски, съгласно погасителния план, а по разплащателната му сметка са постъпвали суми, които са разпределяни по двата договора за кредит, съгласно първоначално подписаните погасителни планове към договорите. Вещото лице твърди, че размерът на непогасените задължения на ответника К. М. Л. по договор за кредит №313-240/25.III.2008год. към датата, на която е изтекъл срока на договора- 25.VI.2018год., при условие, че с платените погасителни вноски е извършвано погасяване на главница и договорни лихви по погасителния план към договора, е 24 791.36евро, от които: 21 591.88евро главница и 3 199.48евро договорна лихва за периода от 15.IX.2014год. до 15.III.2018год. А наказателната лихва дължима от кредитополучателя за просрочената главница от 21 591.88евро, за периода от 25.I.2019год. до 25.I.2022год., е в размер на 8 524.59евро.

Съдът възприема заключението на вещото лице по ССЧЕ изцяло, като компетентно и обективно изготвено. Счита за неоснователно възражението на ищеца срещу заключението на вещото лице, защото самата Банка не е представила доказателства, за да може вещото лице на отговори на поставените във възражението въпроси, като въпреки указанията на съда, направени четири пъти, ищецът не отговори на въпроса: по каква методика банката е разделяла направените от кредитополучателя К. Л. вноски, за погасяване на задължения по единия кредит и за погасяване на задължения по другия кредит, както и с какъв лихвен процент действително са олихвявани направените вноски, за да установи съдът има ли едностранно изменение на договорения лихвен процент. Ето защо заключението е изготвено, като вещото лице е ползвало извлеченията от разплащателната сметка на кредитополучателя, за да установи какви вноски са платени по нея, и като е ползвало погасителните планове по двата договора за кредит, е определило погасяването на задълженията по двата кредита, които са отпуснати по една и съща разплащателна сметка на кредитополучателя, съгласно погасителните планове и датите на падежите на погасителните вноски за главница и договорни лихви по двата кредита.

При така установената фактическа обстановка, която е безспорна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен са искове с правно основание чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.79ал.1 ЗЗД- да се осъди ответника К. М. Л., роден на 14.I.1983год., гражданин на Р.Ф. да заплати ищеца „ПИБ“ АД гр.С., ЕИК ****/като универсален правоприемник на ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., ЕИК ***/ следните суми: 24 065.78 евро падежирала и неизплатена главница от Договор за предоставяне на ипотечен банков кредит №313-240/25.III.2008год., 4 085.72евро непогасена договорна лихва, начислена за периода 17.III.2014год. до 25.VI.2018год., дължима на основание т.1.6 от договора, 21 493.84 евро обезщетение за забава на просрочени задължения /наказателна лихва/, начислена за периода 17.III.2014год. до 25.I.2022год., дължима на основание т.1.6.2 от договора и 196.28евро разноси във връзка с подновяване на ипотека, или общо задължения в размер на 49 841.62евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба- 26.I.2022год. до окончателното и изплащане.

Ответникът К. Л. чрез особения представител адв. Б.П. прави правоизключващи възражения, като твърди, че претендираните от Банката суми на договорно основание не се дължат, защото са изцяло заплатени, видно от т.2 на заключението на ССЧЕ, тъй като по една и съща разплащателна сметка на кредитополучателя са отпуснати два кредита, ето защо с внесената сума в размер на 87 545.93 евро са платени дължимата главница и договорни лихви по първоначалния договор за кредит №313-240/25.ІІІ.2008год., а с останалата сума са погасявани задължения по втория договор за кредит №313-779/2.Х.2008год. Алтернативно, прави възражение, че дължи само посочените в т.6 от заключението на ССЧЕ суми за неизплатена главница и договорни лихви, а недоказани от страна на ищеца са претенциите му за наказателни лихви и разноски за подновяване на ипотека върху закупения недвижим имот.

Договорът за ипотечен кредит е вид договор за банков кредит. Договорът за банков кредит е уреден в разпоредбите на чл.430-432 ТЗ. Нормативни правила относно банковото кредитиране има също в Закона за кредитните институции и нормативните актове по прилагането му. Към процесния договор не са приложими разпоредбите на Закона за потребителския кредит, тъй като кредитът е обезпечен с ипотека върху недвижимия имот, който е бил закупен с отпуснатия кредит. Съгласно разпоредбата на чл.430ал.1 ТЗ *с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определ. цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока.* Договорът за банков кредит под страх от недействителност се сключва в писмена форма-чл.430ал.3 ТЗ. Съществени елементи и по-важни особености на договора за банков кредит са: 1.обект на договора е отпускане на определ. парична сума, 2.паричната сума се отпуска за определен срок, 3.заемателят заплаща уговорената с банката лихва, 4.банковият кредит е целеви заем. Паричната сума се заема, за да се ползва по определен начин, съгласно уговореното в договора /в настоящия случай за закупуване на недвижим имот-апартамент/. Ако парите се ползват за друго нещо, това би било нарушение на договора. 5.Банките-кредитори отдават голямо значение на обезпеченията чрез които се гарантира връщането на кредита /в случая кредитът е обезпечен с ипотека върху закупения недвижим имот/. Договорът за банков кредит е консенсуален

договор, а не реален договор /какъвто е договора за заем/. В случая са налице всички кумулативни предпоставки за действителност на договора за ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.III.2008год., тъй като той е сключен в писмена форма, договорена е сумата, която се отпуска като кредит, както и дължимата възнаградителна лихва върху редовна главница и наказателна лихва при просрочие, както и целта на отпуснатия кредит- за закупуване на недвижим имот /апартамент№18 в жилищна сграда, построена в недвижим имот, находящ се в местността „К.“, землището на гр.Смолян/.

Безспорно се установи по делото /от сключения на 25.III.2008год. договор за ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240, между ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., ЕИК *** /с универсален правоприемник „Първа инвестиционна банка“ АД гр.С., ЕИК ****/, като кредитор, и К. М. Л., роден на 14.I.1983год., гражданин на Р.Ф. като кредитополучател, че е налице облигационно правоотношение между ответника К. М. Л. и „ПИБ“ АД гр.С., ЕИК ****.

Предмет на договора е кредит в размер на 48 000 евро, предоставен с цел- покупка на жилище-апартамент№18, който се погасява със 120 равни месечни анюитетни вноски, съгласно погасителен план- Приложение№1, който е неразделна част от договора. Страните са договорили годишен лихвен процент /чл.6/, както следва: за първата година от срока на договора- фиксиран лихвен процент в размер на 7.65%, начисляван върху редовна главница по кредита, а за останалия срок по договора- плаващ лихвен процент, който се формира като сбор от 6 месечен EURIBOR и надбавка в размер на 3.52%, но не по-малко от 7.65%. Действащият към датата на сключване на договора 6 месечен EURIBOR е в размер на 4.90%. В чл.6.1.2 от договора е посочено как се определя 6 месечния EURIBOR. Наказателната лихва при просрочие и/или при предсрочна изискуемост е индивидуално договорена между страните, като в случай на забавяне на плащане на главницата по кредита, кредитополучателят заплаща наказателна лихва равна на лихвения процент, договорен между страните в чл.6.1 и чл.6.1.1, с надбавка от 10пункта годишно.

Банката е събираща еднократна такса в размер на 350лв. такса при подаване на молба за кредит, такса за управление на кредита в размер на

1.5% върху размера на разрешения кредит, такси, свързани с подготовката за издаване на нотариален акт за покупка на недвижимия имот и за вписване на законна ипотека върху недвижимия имот. Но по делото не се представиха доказателства Банката да е заплатила 196.28евро разноски за подновяване на вписаната законна ипотека върху закупения недвижим имот. Поради което предявеният иск за сумата 196.28евро е недоказан и неоснователен и като такъв ще следва да се отхвърли от съда.

Предвид спецификата на договора за банков кредит, страните по него са: търговец по смисъла на §13т.2 от ДР на ЗЗП, каквато е банката и на потребител по смисъла на §13.1 от ДР на ЗЗП, какъвто е кредитополучателят К. М. Л.. Договорът за банков кредит е търговска сделка с предмет предоставяне на финансова услуга, свързана с дейността на кредитни институции, по смисъла на §13т.12б.„б“ от ДР на ЗЗП и затова попада под правната уредба на ЗЗП, приложим към процесното правоотношение и инкорпорира в себе си нормите на Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори. Всички банки попадат в приложното поле на понятието „търговец“ по смисъла на §13т.2 от ДР на ЗЗП, предоставящ „финансова услуга“, свързана с банковата дейност, съобразно легалната дефиниция на §13т.12 от ДР на ЗЗП. По делото не е спорно, че ответникът К. М. Л. е физическо лице, на което съгласно договора е предоставен банков ипотечен кредит, който не е предназначен за извършване на търговска или професионална дейност, поради което кредитополучателя има качеството на потребител по смисъла на §13т.1 от ДР на ЗЗП. При това той се ползва от защитата на потребителите, предвидена в чл.143-146 ЗЗП.

Съдът служебно следи за наличието на фактически и/или прави обстоятелства, обуславящи неравноправност на клаузи в потребителски договор. С оглед естеството на спора съдът следва да се произнесе по валидността на договорните клаузи и едва след това досежно дължимостта на претендираната сума /за главница и лихви/ по договора за кредит.

Съгласно чл.143 от ЗЗП неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като

примерно и неизчерпателно са посочени някои неравноправни клаузи. Същите, съгласно разпоредбата на чл.146ал.1 ЗЗП, са нищожни, с изключение на тези, които са индивидуално уговорени, а предвид ал.2 на визирувания текст, не са индивидуално договорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при ОУ. С оглед правилото на чл.146ал.4 ЗЗП, доказателствената тежест е на банката, която трябва да докаже, че спорните клаузи са резултат на индивидуално договаряне с потребителя. Съгласно константната практика на ВКС, една договорна клауза е неравноправна при наличието на следните предпоставки: 1.клаузата да не е индивидуално договорена, 2.да е сключена в нарушение на принципа на добросъвестността, 3.да създава значителна неравнопоставеност между страните относно правата и задълженията, като трябва да е налице съществено и необосновано несъответствие между правата и задълженията на страните, 4.да е сключена във вреда на потребителя.

От представеният като доказателство по делото договор е видно, че договорът за ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.ІІІ.2008год., е типов договор, чиито клаузи са изготвени предварително от банката-ищец, и кредитополучателят не е имал възможност да влияе върху тяхното съдържание. Процесният договор за кредит е изготвен от банката и презумцията на чл.146ал.4 ЗЗП не е оборена, доколкото кредитополучателят и солидарният длъжник не са имали възможност да изразят становище по съдържанието на процесните клаузи- чл.4ал.1 и 2 от договора, и да повлияят върху тях. Обстоятелството, че кредитът е отпуснат по молба на кредитополучателя, не обуславя противния извод.

Клаузата на чл.1 от договора за кредит предвижда, че Банката предоставя на кредитополучателя ипотечен кредит в размер на 48 000 евро, за покупка на недвижим имот- чл.2, а кредитополучателят са е задължил да върне ползвания кредит, ведно с дължимите лихви, в сроковете и условията по договора. Тези клаузи съдържат уговорката на страните относно предмета на договора. Съдът счита, че клаузите на чл.1 и чл.2 от договора за кредит са изразени по ясен и разбираем начин съгласно изискването на чл.145ал.2 ЗЗП, поради което и доколкото касае основния предмет на договора, те не следва да се преценяват като неравноправни.

Клаузите на чл.6.1 и чл.6.1.1 от договора за кредит предвиждат, че кредитополучателят дължи на Банката годишна лихва в следните размери: за първата година от срока на договора за кредит- фиксирана лихва в размер на 7.65%, а за останалия срок от договора- плаващ лихвен процент в размер на 6 месечния EURIBOR плюс надбавка от 3.52пункта, но не по-малко от 7.65%. С тези клаузи е определен размерът на годишната лихва за усвоения кредит, като този размер е посочен ясно и разбираемо. Следователно клаузите съдържат конкретизирано по размер задължение на кредитополучателя и доколкото се отнасят до основния предмет на договора- възнаградителната лихва за предоставения кредит, и са формулирана по ясен и разбираем начин, съгласно изискванията на чл.145ал.2 ЗЗП, те не следва да се преценяват като неравноправни клаузи.

В чл.6.2 от договора за кредит е договорен между страните размер на наказателна лихва при просрочие и/или предсрочна изискуемост на кредита, съгласно която при нарушаване на сроковете за погасяване на главницата по кредита, върху просрочената главница Банката събира наказателна лихва равна на лихвения процент, договорен между страните в чл.6.1 и чл.6.1.1, и наказателна надбавка от 10 пункта, която се начислява на годишна база. Клаузата съдържа конкретизирано по размер задължение на кредитополучателя за дължимата наказателна лихва при просрочие и/или предсрочна изискуемост на кредита, и е формулирана по ясен и разбираем начин, съгласно изискванията на чл.145ал.2 ЗЗП, поради което не следва да се преценява като неравноправна клауза.

Съгласно чл. чл.6.1.2 шестмесечния EURIBOR /Euro Interbank Offered Rate/ е междубанковия предложен лихвен процент за шестмесечни депозити в евро за Еврозоната, публикуван на страницата на EURIBOR на Ройтерс. Банката актуализира шестмесечния EURIBOR на всеки 6 месеца, съответно на 15-то число на месец декември и на 15-то число на месец юни, като се вземат предвид изписаните стойности в 11.00часа /централно европейско време/ на шестмесечния EURIBOR на горепосочената страница на Ройтерс на тези дати до втория знак след десетичната запетая. Ако така посочените дати са неработни дни, актуализацията се извършва като се вземе предвид шестмесечния EURIBOR за първия следващ работен ден. Съдът счита, че тази клауза също не е неравноправна. От систематическото

тълкуване на разпоредбите на чл.143 ЗЗП и чл.144 ЗЗП, отчитайки и целта на закона, следва да се приеме за допустима уговорка в договор за кредит, предвиждаща възможност за увеличаване на първоначално уговорената лихва, но само ако тя отговаря на следните кумулативни условия: 1.обстоятелствата, при чието настъпване може да се измени лихвата, трябва да са изрично уговорени в договора или в ОУ, 2.тези обстоятелства следва да са обективни, т.е. да не зависят от волята на кредитора- тяхното определяне или приложение да е поставено под контрола на кредитора, 3.методиката за промяна на лихвата да е подробно и ясно описана в договора или в ОУ- чл.144ал.4 ЗЗП, т.е. да е ясен начинът на формиране на лихвата, 4.при настъпване на тези обстоятелства да е възможно както повишаване, така и понижаване на първоначално уговорената лихва- ако е предвидено само повишаване, това води несъмнено до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, съгласно чл.143 ЗЗП. В случая клаузата на чл.6.1.2 от договора отговаря на всички горепосочени изисквания: тя предвижда начин на формиране и изменение на плаващия лихвен процент, като обстоятелствата при които плаващия лихвен процент се изменят са обективни и не зависят от волята и контрола на кредитора, като ясно е посочена и методиката за промяната на лихвата. И при настъпването на обективните обстоятелства за изменение на плащания лихвен процент /определен в размер на шестмесечния EURIBOR/, е възможно както повишаване, така и намаляване на първоначално уговорената лихва, но не по- малко от първоначално уговорения фиксиран лихвен процент в размер на 7.65%. Актуализацията на договорения лихвен процент се извършва по критерии, които имат обективен характер, т.е. не подлежат на субективна преценка на банката. Т.е. компонентите на договорения лихвен процент имат сами по себе си обективен характер, и изменението на тези компоненти е извън волята на банката, което води автоматично до изменение на лихвения процент след изменение на шестмесечния EURIBOR. Ето защо тази клауза не е неравноправна по смисъла на чл.143т.10 ЗЗП.

В случая процесния договор за ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.III.2008год. не съдържа неравноправни клаузи, които да са нищожни, като има действие между страните, както относно отпуснатия кредит в размер на 48 000 евро и в частта за падежите на отделните погасителни вноски, така и в частта относно

размера на възнаградителната лихва по кредита- фиксиран лихвен процент от 7.65% за първата година от срока на договора, а за следващият период- лихвен процент в размер на 6 месечен EURIBOR плюс надбавка от 3.52/пункта, но не по-малко от 7.65%, начисляван върху редовната главница.

От заключението на ССЧЕ безспорно се установи, че кредитът е усвоен изцяло на 31.III.2008год. по разплащателната сметка на кредитополучателя в евро в ТБ „МКБ Ю.“ АД гр.С., като е бил погасяван редовно, съгласно дължимите месечни анюитетни вноски по погасителния план до 15.VII.2014год., с частично плащане на вноската, дължима на 15.VIII.2014год., в размер на 486.28евро. Общият размер на внесените от кредитополучателя К. Л. суми по кредита е 45 269.37 евро, а останалата сума от 42 276.56евро е внесена по същата разплащателна сметка, но за погасяване на кредита по договор№313-779/2.X.2008год.. Вещото лице е установило, че Банката е прилагала правилно договорната клауза за дължима лихва от 6 месечен EURIBOR плюс надбавка от 3.52 пункта. Заключението е извършено, като с внесените суми първо се погасяват дължимите договорни лихви и след това дължимата главница, като размерът на анюитетните вноски е определен съгласно погасителния план- Приложение№1 към договора. Към 25.VI.2018год., когато е изтекъл срока на договор№313-240/25.III.2008год., размерът на непогасените задължения на ответника К. Л., според вещото лице, при условие, че с платените от него вноски е извършвано погасяване на главница и лихви съгласно погасителния план, е 24 791.36евро, от които: 21 591.88евро непогасена главница и 3 199.48евро непогасена договорна лихва за периода 15.IX.2014год. до 15.III.2018год. А наказателните лихви върху просрочената главница от 21 591.88евро, за периода от 25.I.2019год. до 25.I.2022год., са в размер на 8 524.59евро.

Съдът счита за неоснователно възражението на ответника за погасяване по давност на иска за договорни лихви, на основание чл.111б.“в“ 33Д. Видно от клаузата на чл.11 на договора за ипотечен банков кредит №313-240/25.III.2008год., кредитът се погасява на 120 равни месечни анюитетни вноски, съгласно погасителен план- Приложение№1 към договора. От представения погасителен план е видно, че всяка месечна анюитетна вноска включва дължима сума за главница и за договорна лихва. Договорната лихва е възнаграждение, което банката получава за услугата по договора за банков кредит, което след изтичане срока на договора не се дължи.

Договорната лихва е възнаградителна лихва и се дължи до датата, на която длъжникът реално изпълнява задълженията си по договора за банков кредит и е възнаграждение за банката, за това, че е предоставила паричен ресурс на длъжника. По своята правна характеристика договорът за банков кредит е двустранен, възмезден, консенсуален, каузален, кумутативен, формален, главен, с продължително изпълнение. При договора за банков кредит /който е вид договор за заем/ е налице неделимо плащане. В случай, че е уговорено връщането на кредита да стане на погасителни вноски на определени дати, това не превръща тези вноски в периодични плащания. Договореното връщане на кредита на погасителни вноски представлява съгласие на кредитора да приеме изпълнение от страна на кредитополучателя на части-аргумент от чл.66 ЗЗД. Това обаче не превръща договора за банков кредит в такъв за периодични платежи, а представлява частични плащания по договора. Приложим е общият петгодишен давностен срок по чл.110 ЗЗД, поради което искът по чл.430ал.2 ТЗ, който е предявен на 26.I.2022год., не е погасен по давност в частта му за дължимите вземания за главница и договорни лихви за периода от 15.IX.2014год. до 15.III.2018год. /крайния срок на договора и датата на плащане на последната анюитетна вноска/, тъй като е предявен в петгодишния давностен срок, считано от 15.III.2018год., когато тези вземания са станали изискуеми и ликвидни. В този смисъл е и задължителната съдебна практика по чл.290 ГПК на ВКС /Решение№261/12.VII.2011год. по гр.д.№795/2010год. на IV ГО на ВКС,Решение№28/5.IV.2012год. по гр.д.№523/2011год. на III ГО на ВКС/.

По гореизложените съображения съдът счита, че ще следва да уважи частично предявените главни иски с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430ал.1 и 2 ТЗ, до размера установен в т.6 на заключението на ССЧЕ, като осъди ответника К. Л. да заплати на ищеца „ПИБ“ АД гр.С. сумата 21 591.88евро дължима и неизплатена главница по договор за ипотечен банков кредит№313-240/25.III.2018год. и 3 199.48евро непогасена договорна лихва, дължима за периода от 15.IX.2014год. до 15.III.2018год. /датата на последвана погасителна вноска, съгласно погасителен план-Приложение№1 към договор№313-24-/25.III.2008год./ и ще следва да отхвърли предявените иски за разликата от 21 591.88евро до 24 065.78евро- дължима и непогасена главница по договор№313-240/25.III.2008год. и за разликата от 3 199.48евро

до 4 085.72евро дължима и неплатена договорна лихва за периода от 15.IX.2014год. до 15.III.2018год., като неоснователни и недоказани.

Основателно е възражението на ответника за погасяване по давност на част от дължимите наказателни лихви. По своята правна същност включената в договора за кредит клауза за заплащане на наказателна лихва /чл.6.2/, представлява уговорка за заплащане на обезщетение за забавено изпълнение на дължимите с договора месечни вноски, посочени в погасителния план, който е неразделна част от договора, включващи главница и договорна лихва, ако главницата не бъде платена в договорения срок. Настъпването на крайната дата, на която кредитополучателят е бил длъжен да върне цялата сума, не води до прекратяване на сключения между страните договор за кредит. Срокът за връщане на усвоен кредит, предвиден в договор за потребителски или ипотечен кредит, не е установен като прекратителен, а само сочи крайния момент, в който следва да се върне заетата сума. След изтичане на този срок страните остават обвързани с договора за кредит, поради което те са обвързани от уговорката за заплащане на наказателна /санкционираща/ лихва и същата се дължи, като се начислява върху неплатената в срок главница до момента на нейното плащане. В този смисъл е и задължителната съдебна практика /Решение№50225/7.VII.2023год. по гр.д. №2977/2021год. на IV ГО на ВКС/. С процесния договор за ипотечен банков кредит №313-240/25.III.2008год., в чл.6.2 страните са уговорили заплащане на наказателна лихва от кредитополучателя при нарушаване на сроковете за погасяване на главницата по кредита, както следва: върху просрочената част от главницата за времето на просрочието и/или при предсрочна изискуемост на кредита, която лихва включва договорната лихва по чл.6.1 и чл.6.1.1 и наказателна надбавка от 10 пункта, която се начислява на годишна база. Съгласно чл.6.4 от процесния договор, кредитополучателят дължи ежемесечно лихви и когато не се дължат вноски по главницата, като лихвите са дължими по пълното погасяване на дълга по кредита, включително и след изтичане на крайния погасителен срок на договора. За вземането за наказателна лихва е приложима разпоредбата на чл.111б.„в“ ЗЗД, т.е. погасителната давност е тригодишна. С оглед на тази разпоредба и направеното от ответника възражение за погасяване по давност на дължимите лихви, вземането на ищеца за наказателни лихви върху неизплатените месечни вноски по главницата е погасено по давност за периода от време от

15.III.2017год. до 25.I.2019год., т.е. погасено е по давност за период от време повече от три години от момента на предявяване на иска на 26.I.2022год. За периода от 25.I.2019год. до 25.I.2022год. ответникът дължи наказателна лихва върху просрочената главница от 21 591.88евро, в размер на 8 524.59евро, като наказателната лихва е определена от вещото лице съгласно изискванията на чл.6.1.1 от процесния договор за кредит. Ето защо ще следва да се осъди ответникът да заплати на ищеца 8 524.59 евро наказателна лихва, обезщетение за забава за просрочено плащане на неплатената главница, а за разликата от 8 524.59евро до 21 493.84евро предявеният иск ще следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78ал.1 ГПК ще следва да се осъди ответникът да заплати на ищеца съдебни разноски по делото в размер на 5 751лв., съобразно уважената част от предявените искове и съгласно списъка по чл.80 ГПК.

На основание гореизложеното и чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430ал.1 и 2 ТЗ Смолянският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. М. Л., роден на 14.I.1983год., притежаващ международен паспорт тип Р 51 №****, издаден на 26.I.2007год. от МИД на Р.Ф. с адрес: Р., гр.М., ул.“П.” к.1, дом ***, кв.16, да заплати на ”ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр.С., ЕИК ****, представлявано от изпълнителните директори Н.Х.Б. и С.А.П., следните суми: **21 591.88 евро /двадесет и една хиляди петстотин деветдесет и едно евро и осемдесет и осем евроцента/-** падежирала и непогасена главница по договор за предоставяне на ипотечен банков кредит за покупка на недвижим имот №313-240/25.III.2008год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба-26.I.2022год. до окончателното и изплащане, **3199.48 евро /три хиляди сто деветдесет и девет евро и четиридесет и осем евроцента/-** дължима и непогасена договорна лихва за периода от 15.IX.2014год. до 15.III.2018год. /датата на плащане на последната погасителна анюитетна вноска/, **8 524.59 евро /осем хиляди петстотин двадесет и четири евро и петдесет и девет евроцента/-** наказателна лихва върху просрочена главница, обезщетение за просрочени плащания, за периода от 25.I.2019год. до

25.I.2022год. и 5 751лв. /пет хиляди седемстотин петдесет и един лева/ разноски по делото, съобразно уважената част от предявените искиове.

ОТХВЪРЛЯ предявените от ”ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр.С., ЕИК ****, представлявано от изпълнителните директори Н.Х.Б. и С.А.П. срещу К. М. Л., роден на 14.I.1983год., притежаващ международен паспорт тип Р 51 №****, издаден на 26.I.2007год. от МИД на Р.Ф. с адрес: Р., гр.М., ул.“П.“ к.1, дом ***, кв.16 , искиове, както следва: за разликата от 21 591.88евро до 24 065.78евро- падежирала и неизплатена главница по договор№313-240/25.III.2008год., за разликата от 3 199.48евро до 4 085.72евро-дължима и непогасена договорна лихва за периода от 15.IX.2014год. до 25.VI.2018год., за разликата от 8 524.59евро до 21 493.84евро обезщетение за забава на просрочени плащания на главница /наказателна лихва/ за периода 17.III.2014год. до 25.I.2019год. и за сумата 196.28евро разноски във връзка с подновяване на ипотека, **КАТО НЕОСОНВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ!**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните по делото пред ПАС!

Съдия при Окръжен съд – Смолян: _____